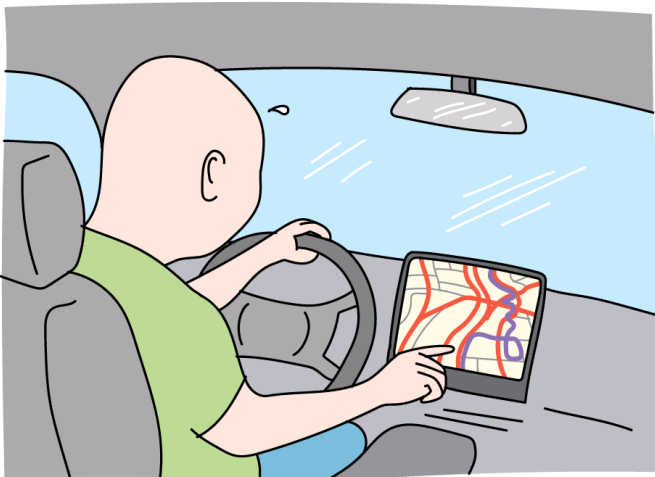

מרים גבה יאיר ניצני

שבט פקקים ומכוניות

ווייז שישכנע אתכם לא לנסוע, ארונות משרד ברכב, וגולנים שיטעינו סוללות: הצעות ייעול לעומס בכבישים

איור: טל לזר

יחיה שווה את זה? ו'האם לא עדיף לך להישאר בבית ול' ראות פאולה וליאון?'
 על סמך גילה, מקום עבודתך, מצבך הפיננסי ומצבך המש' פחת, האפליקציה תרע לשקלל ולנתח את כראיות הנסיעה, ואו תשלח אליך הורעה עם מסקנות בסגנון: 'על פי המרע שאספנו על ארובי, ועל פי רמת המשכל והנוילות בחשבון העו'ש, נסיעה לכיוון האוניברסיטה ללימודים בנושא אמנות ימי הביניים לא תתרום לרווחת המשפחה. מומלץ לוותר על הנסיעה, ובמקומה לרכיב על אופניים לסניף הביטוח הלאומי הקרוב.' או: 'על סמך הנתונים שבידינו, הנסיעה המתוכננת שלך ושל אשתך לצימר בצפון לא תשיג את המטרה של הצלת הנישואים, הפקקים ברדך רק יחריפו את הרוב, והתשלום לצי' מר וק יקטן את כמות הכרטיס שיוחלק בחסרד הגיוושים.'

מכיוון שהרכבים האוטונומיים מתק' רבים בצעדי ענק, ובהם כבר לא נצטרך לנהוג אלא רק להמתין בפקקים, כדאי שיעדך לזמן הפנוי שיוצרו לנו ברדך. הרכב יהפוך למעין משרד על גלגלים, עם מחשב, טלפון, מכשיר ממי הפד'ר, עציץ וארונות לחיוקם. רצי' גם להשאיר מקום למכשיר כסי, כל למרות הקרימה, הנבקים וחלק ממשרדי הממשלה עדיין מבקשים שתשלחו להם מסמכים בפקס, וימשיכו כנראה להתקיים על זה גם כשכבר תגניע בחלליות.

מכוניות ועתידו עומדות להיות כולן חשמליות, ומכיוון שה' פקקים לא נוסעים לשום מקום, עשויה להיווצר בעיית טעינה למי שעומד שעות על הכביש. מה שיבאי למקצועי הרש' – טועני רדך. הם יהיו בריוק כמו מוכרי הביגלה בצמתים והגולנים ליד בסיס צה'ל: גולנים חשמליים עם סוללות בבגאו', שתמורתן סכום מופקע יטעינו לך את האוטו. בעתיד הלא רחוק, המ'ש' פט הכי נפוץ בכבישי יהיה: 'אחי, יש לך מטען לינוראי?'.
yairn@israelhayom.co.il

אפילו'. וגם אם כבר מצאת חניון ב80 שקל ליום, שבלילה משמש משתנה ציבורית, לא כטוח שבו מקום בשבילך. יכול להיות שתצטרך להשאיר את המפתחות של המכונית לשומר, שייתן לכלבה שלו להמליט בנושב האחרו'.
 וכאילו שלא מספיק קשה לנו, הערים התמלאו במצלמות מטעם הרשויות המקומיות. כל אחת מהן מפעילה יותר מצל' מות נסתרות ממה שיגאל שילוח השתמש בכל הקריירה, ואין שבעו שלא מגיע ברואר רשום רוח' מאיוז ערייה שצילמה אותך חונה במקום אסור או נוסע במסלול עם חיצים צהובים במקום בוה עם החיצים הכתומים. מומלץ להחיות באוטו מגיפת צבעים של טמבור כדי לצלילת להבריל ביניהם.
 הרור'חות לא מגניעים במייל, חלילה, אלא ברואר רשום בלבד, כך שחוצ' מהקנס הכספי, גם מענישים אותך בחליכה לסניף הרואר, שזה עונש לא פחות קשה. אחיי שקבעת תור מראש, כאילו מדובר בפגישה עם רופא מומחה, אתה צריך לנסוע לסניף הרואר ולקוות שבזמן שעליית לאסוף את הקנס לא תהפך קנס נוסף – ר'ר' גם אם אין חניה.
 אם אתם באמצע יום עבודה וצריכים להחזיר לידים מכות הספי' או להביא אותם לחוג, כבר עדיף לחסוך את כל ה'ב' לאגן, לגשת מייד למנוהל ולהתפטר. גם ככה תצטרכו לצאת שעה לפני הזמן כדי לא לחזור לגן, וכשתראו שאתם בכל זאת מאחרים כי הכל פקוק, תנסו לעקוף מהשוליים ותחטפו עוד רוח'. בקיצור, הכי טוב זה לחכות כל היום באוטו ליד הגן ולעבוד מהאוטו כמו מוקדן עם ארונות, או לחלופין, לשכנע את הילד לעשות חוג קראטה בוים.

כדי לשפר את המצב בכבישים ולצמצם את העומסים, ווייז ורומותה צריכות לחשב מסלול מחדש. מב' קום להסתפק בשאלה לאן אנתנו נוסעים, הן צריכות לשאול גם 'למה אתה נוסע לשם?', 'למה עכשיו?', 'האם זה בכלל

כל מי שנוסע בכבישי הארץ חש שהפקקים של התקופה האחרונה הפכו בלתי נסבלים. לא שאני מתנגענע לסי' גרים של תקופת הקורונה, אבל בינינו, המראה שכאילו נלקח מטרט בריוני, של כבישי ארצנו ריקים וזורמים, היה משוכב נפש ומשוכב לוח'.
 היום, לעומת זאת, נסיעת בוקר לעבר תל אביב מרדיוס של 20 קילומטר יכולה לגוול לך שעה וחצי מהחיים, וגם אם תשכים עם ציוץ הציפורים, עדיין תמצא את עצמך בפקק נהנה מציוץ הציפורים. אם אתה אדם ללא מחויבות, ברל'ניסט ללא משרד או עצמאי כלי ננות לפתוח, והחלטת שאתה יוצא לכיוון תל אביב ב11:30 על הפרגנ', עדיין תמצא את עצמך מודחל במהירות של 10 קמ'ש.
 חווייו הוא כמו חבר שלא נעים לו לבשר לך בשורות לא נעימות, כך שבתחילת הדרך הוא מוריע על מועד הגעה אופ' טימי, ובמהלך הנסיעה הוא מעדכן אותך מדי פעם כלפי מעלה, בתקווה שלא נשים לב. לאחרונה חלה ההמרה בסינדרום יפוי המציאות של האפליקציה: היא מודיעה על שינוי מסלול תוך הסטה של נוסף זמן נסיעה' – ואו מוסיפה לו כמה דקות. לאחרונה אני שומע יותר ויותר אנשים שמתלוננים על ווייז, מתנגעים לימים היפים שבהם כולם היו צעירים ודייקנים, וטוענים שהאפליקציה משטה בהם, והיא כבר לא מה שהייתה פעם. לא בטוח שזו לא עוד תיאורית קונספירציה, אם כי גם לי יצא לא פעם – באמצע פקק בנסיעה ארוכה – לקבל מא' רון ווייז המלצה לבצע בעוד 20 קילומטר פניית פרסה ול' נסוע עודה 50 קילומטר, מה שיגרם לי לנסוע מגדרה לכאר שבוע רדך ג'וני.

מיי שנה עולים לכבישי עוד עשרות אלפי רכבים. בתוך תל אביב חופרים את הרכבת הקלה, תתחיה כנראה מוכנה אחרי שהמשיח יגיע (וגם זה אחרי שהוא עמו ארבע שעות בפקק, ובין העברות בכבישי הפקקים, לאופניים החשמליים ולקר' ריקינים שחוצים את שדה הראייה שלך שנייה לפני שאתה שולח אותם בטעות לאורטופל באכילוב, אי אפשר לזוז. לא נותרו לנו אלא לתלוש שערות ולרפוק את הראש על ההגה ורק על זה הצופה, כי זה עלול להרגיז את הנהג שלפניך והוא עלול לצאת לעברך עם אלה ביד'. גם החליכה בריל מסוכנה, ואם אתה לא אכל לבד, דורס אותך ידך עם קורקינט, שאין לו וישיון נהיגה אבל יכול להיות שיש לו נרגילה.

זוהי רק ההתחלה לה'לה. השבוע נבחרה בהשקע של בניין משרדים חדש שעומד לקום בתל אביב. על פי התוכנית, הבניין החדש אמור לאכלס מרד' יום כ20 אלף עובדים, ובלילה עוד 2,000 עובדים שניקו אחריהם. גם אם חלקם עובדי היחסי שגיעו ער'ר, קורקינט, עדיין יהיו מי ש' יגיע עם מכונית או באוטובוס, מה שממטיח שבסביבה וכלו להתחמק בנענועים על עומסי התנועה הצנועים של היום. וזה רק בניין אחד מני רבים שנבנים בתל אביב.

מלחמת החייה בכל הארץ והפכת את נסבלות. נסו לנסוע צפונה או דרומה אחר הצעירים ותגלה, למשל, שנסיעה לכיוון קיסריה ש' בוים משיח יכולה לקחת שעות, לא שלוש, ואם חלילה יש גם משקח כדורגל בנתניה או באצטדיון סמי עופר, כבר עדיף להגיע מתל אביב ברגל או בסירה בים.
 מלחמת החייה בכל הארץ והפכת את נסבלות. נסו לנסוע צפונה או דרומה אחר הצעירים ותגלה, למשל, שנסיעה לכיוון קיסריה ש' בוים משיח יכולה לקחת שעות, לא שלוש, ואם חלילה יש גם משקח כדורגל בנתניה או באצטדיון סמי עופר, כבר עדיף להגיע מתל אביב ברגל או בסירה בים.